

Mattheus 5:4

“Zalig zijn die treuren, want zij zullen vertroost worden.”

1 vertroosting 2 verdriet 3 verwachting

Gemeente,

Jezus verschaft duidelijkheid. Een tijdje na het begin van Zijn openbare ambtsaanvaarding bij de doop in de Jordaan. Na enkele wonderen en enkele preken. Maar nu duidelijkheid. De Bergrede. Met vooraan de zaligsprekingen. Wat komt Hij brengen? Het Koninkrijk der hemelen. En wat is dat voor een rijk? Daarin wordt vertroost, wordt het aardrijk beerfd, is verzadiging, barmhartigheid, wordt God gezien, en zijn zij kinderen van God. En wie zijn de burgers van dat rijk? De armen van geest, die ook treuren, en zachtmoedig zijn, hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, barmhartigen, reinen van hart, vreedzamen, die vervolgd worden. Dat is Jezus' rijk en die delen erin. Duidelijkheid. Laten wij die ook maar verschaffen in de prediking: duidelijkheid. Wat is het koninkrijk der hemelen? Wie is er burger van?

1 vertroosting

Eén facet komt naar voren in onze tekst, de 2e zaligspreking. Eén facet van Gods Koninkrijk: daar wordt vertroost. Daar is vertroosting. Dat woord moeten we goed proeven vanmorgen. Wat is vertroosting, troost? Dat komt niet in plaats van maar tegenover. Geen genezing, maar vertroosting. Kijk, als je als kind gevallen bent en je knie ligt open, dan komt de dokter genezen. Dat neemt de pijn weg. Maar je moeder die vertroost: maar jo denk eens aan overmorgen dan ben je jarig. Dat neemt de wond niet weg, maar stelt er iets tegenover. Dat is vertroosting. Niet het verdriet wegnemen, maar er iets tegenover stellen. Wat wegnemen kan ook niet altijd. Troosten vaak wel, maar niet altijd menselijk gezien.

Als je naar het ziekenhuis moet zegt moeder: als je thuiskomt krijg je iets moois van ons.

Als je gezakt bent voor je examen zegt iemand: na 2 maanden kun je het weer over doen, en zelf deed ik er ook 2 keer over.

Als je verkering uit is, kun je te horen krijgen: och, wie weet na 2 jaar heb je een andere lieve vriend of vriendin.

Als je je werk kwijt bent kan iemand tegen je zeggen: misschien krijg je wel weer werk, en we ondersteunen je wel financieel.

Als je een hekel hebt aan school, aan werk kun je zeggen: ik neem het ervan in het weekend. Uitgaan, drinken, feesten met vrienden.

Als een geliefde is gestorven kan men zeggen: och, er komen wel weer mooiere tijden dat je wel weer lachen kunt.

Als je ziek bent kunnen ze tegen je zeggen: och er zo'n goede medische zorg tegenwoordig, er is vast wat aan te doen.

Als je ziek bent en pijn krijgt kunnen ze zeggen: nu er is met pijnbestrijding veel weg te nemen.

Maar we voelen wel aan: die troost houdt een keer op. Als je dan ziek bent en blijft en er is geen medische zorg meer ter genezing en pijnbestrijding helpt niet meer, dan valt er weinig meer te troosten. Of het moest zijn: we kunnen er een eind aan maken zodat je niet hoeft te lijden. Maar of dat troost is? Troost van de wereld houdt een keer op. Uitgeput, leeggezogen en niets meer over. En als je dan beseft dat de eeuwigheid nog komt..... En alle troost laat je in de steek.

Maar in het Koninkrijk der hemelen is vertroosting van andere orde. En daar spreekt de Bijbel heel vaak over. Tel het aantal keer dat de woorden troost/ vertroosting voorkomen maar eens. Dan is het handig als je iets weet uit de belijdenisgeschriften. Die vatten Bijbelse kernwoorden samen. En als je dan weet waar je dan zijn moet als het gaat over 'troost'. Ja zeker, catechismus zondag 1. Wat is uw enige troost in leven en sterven? Samengevat: dat voor al mijn zonden betaald is door het bloed van Gods Zoon. Vrede met God. En dat ik uit alle heerschappij van de duivel verlost ben. Losgerukt, overgezet uit satans macht der zonde, in de heerschappij van God. Dat ik bewaard word. Dat God mij bewaard zodat alle ding tot mijn zaligheid dienen moet. Alles dient tot mijn zaligheid. Om mij gereed te maken voor de heerlijkheid. Dat de Heilige Geest mij verzekert van het eeuwige leven. Zekerheid van de heerlijkheid. Eeuwig met de Heere zijn. En Hij maakt mij bereid om van harte voor God te leven. Dat is vertroosting. Dat is echte troost.

Want die verliest zijn waarde nooit. Als ik zak voor examen, mijn verkering uit gaat, ik mijn werk kwijt raak, ik ziek word, ik net meer beter kan worden, kijk dan neemt het dat niet weg, maar het stelt er wel wat tegenover. Echt tegenover. Dat ik weliswaar heel verdrietig ben, heel zwaar kruis heb te dragen, maar: ik ben kind van de Vader, tempel van de Heilige Geest en eigendom van Gods Zoon. Dat is troost. Dan ben je rijk! In leven en in sterven. Eeuwig rijk. Altijd rijk!

En deze troost is in Jezus Christus. Deze troost komt in de prediking tot ons. God biedt ons in de prediking in Christus deze vertroosting aan. Ook in 2015 weer en nog. Troost in Christus, voor mensen die geen deel hebben dan in dit leven. Die zondaar zijn. De dood wacht. En dan Gods rechterstoel en zo God dan in het recht treedt..... Maar in Christus biedt God u troost. Voor mensen die met alle andere troost zijn vastgelopen. Aan alle andere troost niet meer genoeg hebben. Want niets weegt op tegen de eeuwige rampzaligheid. Niets weegt op tegen het verderf waar ik naar op weg ben. Hier is troost in Christus. U aangereikt door God, verdiend door Jezus. Verworven door Zijn gehoorzaamheid en bloed. En die dorst heeft die kome....

Jezus zegt ook heel duidelijk wie de burgers zijn van Zijn Koninkrijk. Jezus omschrijft hen. Dan moeten wij dat dus ook maar doen. Duidelijk maken wie er in die troost deelt. We moeten niet doen alsof iedereen burger is van dat Koninkrijk. We mogen het niet in het vage laten. We mogen zelfs niet altijd volstaan met te zeggen: wie gelooft deelt in het Koninkrijk van God. Want geloof kan ook dood geloof zijn, geloven: je kunt makkelijk zeggen dat je dat doet, en de vorm aannemen van iemand die gelooft. Daarom moet je ook op zijn tijd horen wie de burgers zijn. Duidelijk omschrijven.

2 verdriet

Want er is een levensgroot verschil tussen burgers van Gods rijk en onderdanen van satan. Met alle gebrek dat burgers in Gods rijk hebben en hoe mooi onderdanen van satan zich voor kunnen doen: er is een ontzaglijk verschil. Want burgers van Gods rijk lijken op hun Koning. Dragen Zijn trekken. Let op: dat is dus geen voorwaarde om tot Christus te mogen komen. Kom tot Christus en in Hem hebt u de eeuwige en enige troost. Kom onvoorwaardelijk, met niets. Laat u nooit weerhouden door de gedachte: ja, maar ik heb dit niet, ik kan dat niet, ik voel zus niet, ik ben zo niet. Kom! Die trekken van de burgers zijn geen voorwaarden, maar vruchten. Vruchten van het komen tot Christus.

Zalig zijn die treuren. Dat klinkt natuurlijk vreemd. Gelukkig te prijzen ben je als je verdriet hebt. Moet je iemand voor 2015 dan veel verdriet toewensen, en jezelf? Veel pijn, ziekte, overlijden enz. Nee, zeker niet. Kijk, het kan zijn dat zulk verdriet gebruikt wordt door de Heere tot zegen en bekering, maar daarom hoeven daar niet naar te wensen. Liever zonder dat ook gezegend en bekeerd.

Het treuren dat hier bedoeld wordt staat in een bepaald verband. Het komt uit Jesaja 61 vers 1-3. Daar wordt ook soortgelijk gesproken door de Profet. Troost voor treurende. Wie waren dat? Dan heeft Jesaja de ballingen in Babel in gedachten. Die uit Juda zijn weggevoerd, uit Jeruzalem, uit het beloofde land. In Babel. Ver van huis, omringd door afgoden en afgodendienst. Temidden van een volk dat volstrekt vervreemd is van God en Zijn inzettingen. En die daarom treuren.

Burgers van Gods koninkrijk leven ook ver van huis. Want het huis en thuis dat is de hemel, dat is de kerkdienst. Maar de wereld waarin wij leven is daar ver vandaan. Erkent God niet en dient God niet en overtreedt Zijn inzettingen. Om te treuren: dat God zo miskend wordt. Overheden die God niet erkennen. Bestuurders en regeerders die eigen wetten maken zonder acht te geven op Gods wetten. Om te treuren.

Babel, land waar Gods inzettingen overtreden worden: Allerlei afgoden heersen en worden gediend: sport, werk, geld, economie, inkomen. Eigen zin en mening geeft de doorslag. Gods Naam wordt ontheiligd. Gevloekt, stopwoord. Verzwegen. De zondag wordt gebruikt om topsport te doen en

inkopen te doen. Gezag van de overheid wordt ontdoken. Levens worden vermoord in de moederschoot en aan het einde in eigen hand genomen. Het huwelijk wordt miskend. Als veilige bedding van sexualiteit. Overal kom je erotiek tegen. Diefstal en leugen komen zovaak voor. Om te treuren. Dat Gods wetten worden geminacht. Dat God smarten wordt aangedaan, gekrenkt, bedroefd.

Zalig die treuren. Daarover treuren. Kijkend om zich heen, lezend in de krant. Weer Godsontering, weer overtreding van Zijn geboden. Verdriet heb je ervan. Kijk, dan kun je het niet gebruiken om in je vrije tijd van te genieten. Als amusement te gebruiken voor je plezier: kijken naar zulke praktijken, op dvd, film, scherm. Lachen als iemand dronken is en doet. Lezen alle intriges van bedrog en overspel. Kijken naar topsport en erotiek. Genieten. Dat is wel heel anders dan dat je zou treuren. Om nog maar te zwijgen van meedoen. In wat lichter vorm dan de echte wereld, maar een beetje gematigd dan.

Kijk, er is tussen burgers van het Koninkrijk en onderdanen van satan een principiële kloof. De één treurt om de wereld van overtredingen, de andere beleeft er plezier aan. Treurt u? Of geniet u er stiekem van? Een burger van Gods rijk en een onderdaan van satan kijken naar verschillende dingen, genieten van verschillende dingen, doen mee aan verschillende dingen. Wat doet je dat je ver van huis bent en dat dat zovaak om je heen te merken is? Anders kun je wel zeggen dat je gelooft, en je wel voordoen als gelovige en burger, maar dan is het bedrog, onwaarheid, vernis.

En wat je het meest doet treuren is: ik vind en voel van binnen een diepe aansluiting. Mijn hart trekt ernaar toe. De wereld van ongerechtigheid leeft ook binnen in mij. Ik haak er soms zo naar, ik val er dan weer in. Ik ben hetzelfde van nature. O, ik ellendig mens, ik ben de wereld van binnen zelf. Na zoveel ontvangen genade, zoveel liefde van Christus, nog steeds in staat om Hem te krenken. In zekere zin kun je het van de wereld begrijpen, die kent Hem niet, maar ik ken Hem wel en toch en ook ik krenk Hem. Verdriet om wie ik ben, wat ik ben en denk en doen kan.

Daarom: verdriet, heimwee, wanneer zal ik ingaan en bij de Heere zijn? Zonder zonde en in een hemel zonder zonde.

Gemeente, treurt u? Dit verdriet heb je nooit teveel. Altijd alleen maar te weinig. Dit treuren is beschrijving van de burgers van Gods Koninkrijk. Wie Jezus kent en in Hem de troost vindt, gaat treuren. Vrucht van het geloof in Hem. Treuren over wat Hem wordt aangedaan, over wat ik Hem aandoe. Kent u dat? Hoe dichter bij Jezus, hoe meer van Zijn liefde, hoe dieper verdriet.

3 verwachting

Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden. Want zij die treuren die maken wel verdriet mee. Waarover zij treuren. De ontheiliging van Gods wetten en de zonden van binnen. En al het andere dat als levensleed en kruis op je weg komt. Maar: zij zullen vertroost worden. Dat neemt dat kruis niet weg, dat verdriet, maar God stelt er iets tegenover. Hij troost: maar je hebt vrede met Mij, je bent verlost van satan, alles werkt mee ten goede, het eeuwige leven wacht. Die troost geeft God. In 2015. In Zijn Woord. In Zijn dienst. Aan Zijn tafel. Alle zonde is ook waar, en je zondigheid, maar dit ook! En Hij stalt die troost uit. In woord en sacrament. Zo rijk, zo heerlijk. Zo vast en zeker in Christus. Dat maakt het Bijbel lezen zo heerlijk, het kerkgaan, het ten avondmaal gaan. Want God vertroost en wijst op Zijn heil.

Zalig die treuren, want zij zullen vertroost worden. Zij zullen. Dat is belofte. Daar mag je om bidden. Middenin je verdriet en treuren. Heere, maak Uw belofte waar. Dat hebt U beloofd. Maak het waar: deze kerkdienst, deze avondmaalsgang. Dat U mij troost. Dat kan beproefd worden. Dat je je niet vertroost voelt en niets van merkt. Of dat het betwijfeld en aangevochten blijft. Maar: Heere, maak het waar. Zij zullen vertroost worden, troost dan ook mij.

Zij zullen vertroost worden. In dit leven. Maar ook na dit leven. Tegenover alle lijden en treuren van dit leven wacht de troost na dit leven. Tegenover dit leven staat de eeuwigheid. En het lijden van deze tegenwoordige wereld weegt niet op tegen de heerlijkheid die geopenbaard zal worden. De kroon, de overwinning, de rust. Eeuwige vreugde. En dan is alle leed vergeten. Zij zullen vertroost worden. Dat staat ook van Lazarus geschreven: die had toch wat meegemaakt aan treuren en lijden. Maar na zijn streven zegt God: nu wordt hij vertroost. Zeker weten, dat wacht. Dan is er geen zonde meer in jezelf. En geen rouw, gemis, verdriet, geweent en dood. Alle tranen van de ogen afgewist. Overdenk dat. Overweeg dat. Dat geeft moed, uitzicht, volharding.

Zalig zijn die treuren want zij zullen vertroost worden. Want zij. Zij. En alleen zij, anderen niet. Anderen wacht een eeuwige treurnis. Anders zoek je je troost in dit leven en in deze wereld. En dat lukt soms wonderwel. Hoeveel mooie dingen je weet te behalen en te bereiken. Zoveel levensgeluk op nette of minder nette manier. En als het ene wegvalt, probeer je het ergens anders mee. Troost na troost. Maar aan het einde: eeuwige smart, eeuwige rampzaligheid. En de troost van dit leven weegt niet op tegen de smart zonder eind en zonder maat. Alle mooie en leuke dingen vallen in het niet tegenover de eeuwige smart, ver van God, in de hel. Dat is de rechtvaardige consequentie als je hier je genot vond in de ontheiliging van Gods wetten en het genieten van de zonde.

Zalig zij die treuren want zij zullen vertroost worden. Dat geldt ook mbt Gods Koninkrijk. Want er is veel dat verdriet doet als je om je heen kijkt. In kerk en samenleving. Maar zij zullen vertroost worden. God zal ook laten zien dat Zijn werk voortgang vindt. Dat Hij Zijn beloften vervuld. Ook in 2015. Dat zondaren tot bekering komen. Dat Hij Zijn Geest laat wonen en werken. Dat Hij Zijn Koninkrijk uitbreidt. Je zult het zien om je heen, je zult ervan lezen in de krant: Gods werk gaat door. Inderdaad, er is Godsverlating en kerkverlating en overreding van Gods wetten, maar dat andere is er ook. Kunt u daar ook zo blij van worden? Als je leest van zendingswerk, bekeringen, van toebrenging tot Zijn rijk? Dat vertroost. Tekenen dat Christus heerst en alle macht heeft. Leest u dat ook zo graag? Zij zullen vertroost worden. Dat is belofte. Dat zal God doen. Daar mag je in 2015 om bidden: Heere, maak het waar. vertroost mij door Uw werk te laten zien: in de kerk, in de samenleving, in de wereld. Dat hebt U toch beloofd? Mij te vertroosten! Dat hebt U toch beloofd: aan het voorhoofd van onze kinderen en kleinkinderen? O HEERE, maak het waar, vertroost mij naar Uw belofte.

Zij zullen vertroost worden. Eeuwig vertroost. Want God doet komen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waarin gerechtigheid woont. Een hemel en een aarde waar nooit meer Gods wet overtreden wordt. Waar God erkend en geeerd wordt altijd en door iedereen. Nooit meer reden tot treuren, want er is niets en niemand meer die God bedroeft en krenkt. Dat is vertroosting. De verwachting. Zalig zijn die treuren. Zij zullen vertroost worden. Waarom zij en zij alleen? Omdat het voor de anderen geen troost is. Een wereld zonder zonde, waar nooit meer zondig genieten te vinden is. Als je hier niet treurt om zonden, maar ervan geniet en er aan meedoet graag, wat moet je dan op de nieuwe hemel en nieuwe aarde? Want daar is dat allemaal niet. Zeg niet te snel: natuurlijk wil ik wel naar de hemel, want dat willen we niet van nature. De hemel: nooit geen gelegenheid tot zonde meer. Nooit geen genieten van de zonde meer. Als je Christus niet kent, is dat vreselijk voor je. Dan kan je dat wel aangeboden worden, maar je wilt niet, je zou niet willen. C.S Lewis heeft ergens een verhaal dat natuurlijk niet kan, maar u wilt het wel begrijpen. Dan mogen in dat verhaal de verlorenen, de verdoemden, even een ritje door de hemel maken. Even zien en proeven hoe het daar is. En als dat rondritje geweest is zeggen ze allemaal: we willen hier niet blijven, haal ons hier weg. Hier valt niks te genieten en niks te beleven. Niet eens zondigen en altijd God moeten eren en aanschouwen. Haal ons hier weg.

Bent u zo iemand nog? Onverzoend en onbekeerd? U wilt niet eens de hemel in. Uw hart past er niet, uw gevoel hoort er niet. De troost is niet uw deel en wordt het niet ook. Je wilt er wegblijven. Schrik je nou nog niet van jezelf? Schrik je nu nog niet wakker en levend? O Heere red mij, bekeer mij, verzoen mij, geef mij Jezus! Want wat ben ik voor een mens? Tegen U en tegen mijn eigen zaligheid. Heere, verlos mij!

Zalig zij die treuren. Treuren over zonden in de wereld en hun hart. En het beginsel van nieuwe gehoorzaamheid hebben. Nieuwe liefde, nieuwe gezindheden, nieuwe verlangens, nieuw hart. Zij zullen vertroost worden. Alle die verlangens zullen vervuld worden. Daarom verwachten wij die treuren die dag met een groot verlangen om ten volle te genieten al de beloften Gods in Christus Jezus onze Heere.

Amen